

Parlar amb Déu i parlar de Déu

Romà Casanova, bisbe de Vic

De vegades es diu —de manera no gaire correcta— que els cristians som una de les religions del llibre, com ho són els jueus i els musulmans. Però no és pas així: som seguidors de Jesucrist, la Paraula eterna de Déu que s'ha fet home per nosaltres i per la nostra salvació. Sí que l'Església té en gran estima el llibre dels llibres, la Bíblia, que conté la Paraula de Déu, que és Jesucrist. Recordem aquella afirmació de sant Jeroni: «Ignorar les Escriptures és ignorar Crist.»

El cristianisme no és la religió d'un llibre, sinó la trobada viva amb Jesucrist, Paraula feta carn, que a través de l'Escriptura, la litúrgia i la pregària ens introdueix en una relació d'amistat amb Déu

La presència de les Escriptures Santes en la litúrgia cristiana és molt forta. De fet, el ritu romà, el nostre ritu, té una gran presència dels textos bíblics en totes les seves celebracions, principalment en la santa missa. La litúrgia de la Paraula posseeix molt relleu i importància, no com a mera preparació de la sinaxi eucarística, sinó en el sentit que la consciència de l'Església és la de preparar les dues taules per als seus fills: la de la Paraula i la de l'Eucaristia. Tanmateix, això no treu la necessitat que tots els fidels tinguem la lectura dels llibres sants com a cosa quotidiana. Llegir, meditar, contemplar els textos bíblics ens ajuda a fer una pregària més ben fonamentada. No oblidem que la raó de tot el procés de revelació o manifestació de Déu als homes té una única raó: el desig d'amistat de Déu amb la humanitat, que ens recordava el sant pare Lleó en una ensenyança recent, comentant la constitució dogmàtica *Dei Verbum* del Concili Vaticà II: «*Ja no us dic servents, perquè el servent no sap el*

que fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare (Jn 15,15) [...] Jesucrist transforma radicalment la relació de l'home amb Déu; d'ara endavant, serà una relació d'amistat. Per això l'única condició de la nova aliança és l'amor.»

Llegir amb fe la Bíblia i fer-ho a la llum de l'Esperit Sant duu clarament a la relació d'amistat amb Déu, la qual cosa significa el diàleg que comporta l'escolta mútua. Això és la pregària: tracte d'amistat amb Déu. Afirmo una vegada i una altra la necessitat de l'evangelització, perquè tots els qui el Senyor ha escollit puguin trobar-se amb Jesús viu i present entre nosaltres. Al mateix temps, vull remarcar la necessitat de parlar amb Déu, sabent que ell ens ho ha dit tot en el seu Fill i espera de nosaltres la resposta de fe i d'amor, la qual inclou el «tu a tu» de la pregària. Si ho fem així i a bastament, no ens serà tan difícil «parlar de Déu» al nostre proïsme, perquè sabem què és «parlar amb Déu».

